

מצוה מצליחים מצוות באמצעות?

לזכר האש הגדולה שלהטה בבית כל אותו יום, ולאורה אמר את סתרי התורה, נהגו בכל תפוצות ישראל להדליק מדורות ולשיר לאורן את הפיוט המפורסם: "בר יוחאי, במשחת, אשריה, שמן ששון מחבריה."

כבר לפני כחמש מאות שנה כתב רבנו עובדיה מברטנורא: "בל"ג בעומר, יום פטירתו, באים מכל הסביבות ומדליקים אבוקות גדולות, מלבד מה שמדליקין עליה בר תמיד... שהרבה עקרות נפקדו וחולים נרפאו בנדר ונדבה שהתנדבו למקום ההוא."

האר"י הקדוש עלה כדי להיות שם בל"ג בעומר. גם האור החיים הקדוש בעלייתו ארצה הלך לפקד את 'הציון הקדוש'. בהגיעו לתחתית הקר גברה התרגשותו. הוא ירד מעל הסמור והחל מטפס בקר על ידיו ורגליו, כשהוא קורא בנהמת לבו: "להיכן אני, השפל, נכנס, למקום אש, להבת שלהבת קדש, וכל פמליה של מעלה, וכל נשמות הצדיקים!"

רבי שמעון בר יוחאי התעלה לזיגת מלאך, אם לא למעלה מזה. אבל כיצד הוא התעלה?

ע"י לימוד תורה, ע"י קיום מצוות, ע"י תפילה, ע"י עבודת ה'.

הוא לא נולד רבי שמעון בר יוחאי. גם הוא התחיל בצעיר, בפס'עה. והתק"מה בו ההבטחה: "הבא להטהר - מס'עין אותו".

וכן ההבטחה: "פיתחו לי פתח כחודו של מחט, ואני אפתח לכם פתח כפיתחו של אולם."